

spectaculoasă a repertoriului spaniol, *La Procesion del Rocio* de Joaquin Turina și celebrele *Variațiuni simfonice Don Quixote*, pentru violoncel, violă și orchestră de Richard Strauss; în fond un amplu poem simfonic de largă respirație epic-eroică, romantică. Este meritul violoncelistului Asier Polo de a fi dat personajului central o alură concertistică de rafinată savoare; este meritul energicului, al experimentatului șef de orchestră, Pablo Gonzales, de a fi asigurat coerența dar și savoarea acestui extins opus.

Al treilea concert i-a adus pe scena Ateneului pe tinerii, pe foarte tinerii muzicieni englezi, membri ai **London Schools Symphony Orchestra**, ansamblul orchestral al școlilor londoneze, formație condusă de maestrul Peter Ash, muzician de extinsă experiență în lucrul cu tinerii muzicieni. Cum era fresc, lucrarea de rezistență a întregului program a fost una dintre cunoscutele lucrări ale repertoriului englez, anume Suita orchestrală *Planetele* de Gustav Holst, lucrare

extinsă care, pe parcursul celor șapte părți ale acesteia, tinde a personifica, în viziunea autorului, caracterul fiecăreia dintre planetele sistemului nostru solar. De o maniera salutară privind alegerea programului, un anume spirit patriotic național a precumpănit. Este o lucrare de largă desfășurare, un extins discurs simfonic; realizarea acesteia a probat capacitatea de rezistență, de concentrare a membrilor formației. A lor dar și a noastră!

În încheierea lucrării, muzicienilor englezi li s-au alăturat membrii coralei bucureștene **Ascendis**, formație condusă de maestrul de cor Eduard Dinu. O muzică-spectacol eficient regizată s-a dovedit a fi fost realizarea celor Trei episoade dansante din muzicalul "*On the Town*" de Leonard Bernstein. În semn de firească curtoazie, concertul s-a deschis cu intonarea animată a primei Rapsodii enesciene în la major; ...marcată de tinerii muzicieni londonezi prin sonorități pe alocuri brutale.

Dumitru AVAKIAN

Inedite formule orchestrale autohtone

Vara bucureșteană împreună cu magia muzicală a acesteia au trecut. Au sosit bucuriile muzicale ale toamnei, anume Concursul Internațional „George Enescu”. Dar amintirile muzicale ale lunii august nu se șterg cu una cu două. Remarcabil rămâne faptul că recentul serial al concertelor sezonului estival au aliniat la rampa Ateneului Român, de asemenea la Casinoul din Sinaia, cinci formații orchestrale europene ale tinerilor muzicieni; sunt orchestre de tineret sosite din Germania, Spania, Austria, Franța și din Anglia, de asemenea patru formații orchestrale și

instrumentale românești de formulări structurale diferite, concerte care – se poate spune – definesc împreună viitorul vieții muzicale pe batrânul continent. Între acestea din urmă, mult apreciate au fost cele concepute de violoncelistul **Marin Cazacu**, conducătorul artistic al Festivalului de la Sinaia. Mă refer în primul rând la **Orchestra Simfonică România-Moldova**, ansamblu ce a reunit tineri muzicieni sosiți de pe ambele maluri ale Prutului; *Simfonia a V-a* de Ceaikovski a fost condusă de maestrul **Horia Andreescu** în sensul unei cursivități impresionante a fluxului expresiei romantice pe care îl dezvoltă acest celebru opus. În alt sens, o formulă orchestrală ce i-a reunit pe tinerii absolvenți ai stagiilor găzduite de orchestrele tinerilor muzicieni români, a fost reprezentată de **Orchestra Națională Simfonică a României**, ansamblu condus de dirijorul **Cristian Măcelaru**; *Suita simfonică extrasă* de Richard Strauss din opera sa *Cavalerul Rozelor*, a constituit o culminație impresionantă a strădaniilor tinerilor muzicieni actualmente intrați în circuitul vieții noastre muzicale.

O situație de specială exemplaritate o constituie evoluția în cadrul festivalier de la București, de la Sinaia, dar și în afara granițelor țării, la Berlin, de asemenea în Italia, a **Orchestrai Române de Tineret** conduse de **Cristian Măndea**. Este un ansamblu ce dispune de o anume maturitate, de o anume stabilitate privind structura partidelor instrumentale; în fiecare stagiune câțiva tineri instrumentiști cu totul merituosi pătrund în componența formației, câțiva o părăsesc intrând în viața profesională activă; dispun de o experiență situată la temelia evoluției lor în calitate de muzicieni de ansamblu. Întregul program a

oferit o situație de exemplaritate, momentul culminant al seriei de muzică reprezentându-l realizarea acestei cutremurătoare creații care este *Simfonia a XI-a* de Dmitri Șostakovici, unul dintre marile opusuri ale primei jumătăți a secolului trecut; ...o lucrare grandioasă cu conținut poematice, o frescă imagistic-sonoră cutremurătoare a societății sovietice; ...lucrăre admirabil împlinită de tinerii noștri muzicieni, de dirijorul formației, inclusiv pe latura spirituală a acestei spectaculoase creații. Observând datele de exemplaritate ale programului trebuie apreciat momentul de deschidere, dedicat unei prime audiții absolute de muzică românească: lucrarea orchestrală *Levante* de Dan Dediș; ...creație de o uimitoare spectaculozitate ce depășește caracterul descriptiv-sonor sau ilustrativ, înscriindu-se în zona unei evoluții poematice de puternică încărcătură emoțională; vehemența expresiei este slujită și în acest caz de un acut simț al culorii timbrale, o caracteristică importantă a meșteșugului componistic probat de autor.

Dumitru AVAKIAN